

Innspill fra høringsinstansene og våre vurderinger

1 Virkeområde (§ 9-2)

1.1 Høringsinstansenes syn

§ 9-2 andre ledd:

Statsforvalteren i Oslo og Viken, Vestland, Agder og Nordland etterlyser i sine innspill en definisjon av begrepet "anlegg" og en klargjøring av hva som er kriteriene for at en lagerplass skal bli definert som anlegg. (vi anbefaler endring fra dagens ordlyd; "bestemmelsene i dette kapitlet gjelder også for lagerplasser for avfall ...", til "bestemmelsene i dette kapitlet gjelder også for anlegg der det lagres avfall".....). Statsforvalteren i Trøndelag stiller spørsmål ved om dette er en hensiktsmessig endring av regelverket, og om hvordan en lagerplass kan være godkjent uten å være et anlegg eller et deponi. Statens vegvesen skriver i sitt innspill at de forstår endringen som at forskriften nå kun skal gjelde for godkjente deponier etter forurensningsloven og med tillatelse etter avfallsforskriften. De mener også at begrepet "anlegg" bør defineres i forskriften.

Avfall Norge understreker at det er behov for å sikre at den foreslåtte oppmykningen ikke resulterer i økt ulovlig deponering og/eller lagring utenfor deponier. De peker også på at det er behov for at myndighetene utarbeider veiledningsmateriell, gjennomfører tilsyn og sørger for at endringene ikke fører til en konkurransevridning mellom regulerte deponier og uregulert lagring.

§ 9-2 tredje ledd bokstav a:

Statsforvalteren i Vestland og Nordland stiller spørsmål ved hvilke konsekvenser denne endringen vil få for bruk av inerte masser utenfor deponianlegg. De stiller også spørsmål ved hvordan dette unntaket skal håndteres inne på deponianlegg og hvordan dette vil påvirke krav til dokumentasjon osv. Når utfylling er et av formålene mener de det blir vanskelig å skille mellom inert avfall som skal følge forskriftens bestemmelser om mottakskontroll osv. og deponering av inert avfall som er unntatt disse kravene.

1.2 Miljødirektoratets vurdering

§ 9-2 andre ledd:

En endring fra "lagerplass" til "anlegg" innebærer en presisering av at avfallsforskriften kapittel 9 er avgrenset til å gjelde lagring av avfall på anlegg. Etter vår vurdering er begrepet "anlegg" et mer dekkende ord for hva som er ment å være dette forskriftskapittelets virkeområde. Et slikt virkeområde samsvarer etter vårt syn med deponidirektivet. Vi viser til at deponidirektivet stiller til dels omfattende krav som vi vanskelig kan se at det er intensjonen at skal gjelde for all lagring av avfall. Ved å presisere at kapittel 9 gjelder for lagring på anlegg, tydeliggjøres det at forskriftskapittelet som hovedregel ikke gjelder for enkeltdisponeringer av avfall og annen lagring som ikke finner sted på et anlegg.

Et anlegg for lagring av avfall vil kjennetegnes av at det er tale om en virksomhet av et visst omfang, typisk i form av at det lagres avfall fra flere aktører og/eller prosjekter, og/eller at lagerplassen driftes over lang tid. Dette innebærer at enkeltdisponeringer av avfall som hovedregel faller utenfor virkeområdet til kapittel 9.

Vi er kjent med at begrepet "lagerplass" i dagens kapittel 9 har blitt tolket noe ulikt, og at det også har vært praksis for å anse all lagring av avfall som omfattet av forskriftens virkeområde dersom

lagringstiden er mer enn ett år før avfallet går til sluttbehandling eller mer enn tre år før avfallet går til gjenvinning eller behandling. Vi er på den annen side ikke kjent med at det har vært vanlig at lagring av avfall som ikke finner sted på anlegg konsesjonsreguleres etter kapittel 9. En endring fra "lagerplass" til "anlegg" vil etter vår vurdering ikke føre til en nevneverdig endring i hvilke tilfeller av lagring av avfall som rent reguleres etter kapittel 9.

Etter vår vurdering er det grunn til å tro at en presisering av at avfallsforskriften kapittel 9 gjelder lagring av avfall på anlegg, sammen med veiledning om innholdet i begrepet "anlegg", vil bidra til en mer ensartet forståelse av virkeområdet til kapittel 9 og dermed økt likebehandling av aktørene på dette området.

For lagring av avfall som ikke finner sted på anlegg, vil ikke avfallsforskriften kapittel 9 komme til anvendelse. Dersom en ønsket lagring er så langvarig at det er naturlig å anse den som en permanent disponering, altså lenger enn 2-3 år, kreves det imidlertid at forurensningsmyndigheten etter forurensningsloven § 32 annet ledd gir unntak fra håndteringsplikten for næringsavfall i § 32 første ledd. Et slikt unntak er forbeholdt "særlige tilfeller". I tillegg er det slik at dersom lagring av avfall utenfor anlegg fører forurensning som medfører nevneverdige skader eller ulemper, følger det av forurensningsloven § 7 første ledd jf. § 8 tredje ledd at lagringen krever tillatelse etter forurensningsloven § 11 for å kunne finne sted lovlig. Etter vår vurdering er det liten grunn til å tro at presiseringen i kapittel 9 vil føre til betydelig flere søknader til Miljødirektoratet om unntak fra § 32 første ledd eller tillatelse etter § 11.

Vi kan ikke se at forslaget til endring vil skape utfordringer i forbindelse med myndighetenes oppfølging av lovstridig avfallsagring. Vi vurderer heller ikke at foreslåtte endring vil føre til økt fare for forurensning eller ulovlig håndtering av avfall.

Vi anbefaler ikke å forskriftsfeste en legaldefinisjon av "anlegg" slik flere høringsinstanser har tatt til orde for. Hvorvidt et disponeringssted defineres som et "anlegg", vil bero på en skjønnsmessig vurdering og konkrete forhold i det enkelte tilfelle. Vi vurderer derfor at det er mer hensiktsmessig å veilede statsforvalterne og bransjen i tvilstilfeller, sammenlignet med å legaldefinere hva som menes med "anlegg". Dette vil også gi noe fleksibilitet, samtidig som vi kan sikre at Norges forpliktelser etter deponidirektivet ivaretas. Vi viser også til at "anlegg" ikke defineres i deponidirektivet, og at en anleggsdefinisjon ville derfor vært særnorsk.

Vi anbefaler ingen endringer i bestemmelsen.

§ 9-2 tredje ledd bokstav a:

Slik vi forstår høringsinnspillene er de ikke direkte knyttet til endringen i ordlyden, men til paragrafen slik den står i gjeldende regelverk: "*bruk av egnet inert avfall i forbindelse med terrengregulering og -rehabilitering, utfylling eller byggeformål*". Vårt forslag til endring er en presisering av at deponirigelverket kun gjelder for deponier og er ikke en endring av dagens praksis.

Vi anbefaler ingen endring i bestemmelsen.

2 Definisjoner (§ 9-3)

2.1 Høringsinstansenes syn

§ 9-3 bokstav h:

Lindum foreslår å endre definisjonen av deponi i henhold til deponidirektives artikkel 2 bokstav g). De mener denne definisjonen er tydeligere på hvilke anlegg som anses som deponianlegg. Der går

det f.eks. fram at anlegg for midlertidig lagring av avfall anses som deponianlegg med mindre lagringen foregår mindre enn tre år før gjenvinning eller ett år før deponering. Dersom deponiregelverkets virkeområde kun gjelder anlegg for sluttdisponering av avfall og ikke gjenvinningsformål (f.eks. Asak masseinntak og Kopstad masseinntak), frykter Lindum forskjellsbehandling ved håndtering av lavt forurensset avfall. De mener at uavhengig av om avfallet går til godkjent deponianlegg eller til utfylling og annen disponering, vil det representere en permanent lagring av avfallet med de samme utfordringene knyttet til kontroll og miljørisiko. Ragn Sells stiller spørsmål ved hvorfor deponier ikke kan være permanent sluttbehandlingssted og samtidig være gjenvinningsprosjekter. De trekker fram Asak masseinntak og Kopstad masseinntak som eksempler på gjenvinningsprosjekter som de samtidig mener er permanente disponeringssteder for mineralsk avfall. De negative konsekvensene denne endringen vil ha er i deres øyne meget undervurdert. De mener det er fare for konkurransevridning mm. når byggeprosjekter/gjenvinningsprosjekter blir utelatt fra forskriften og peker på at det er viktig at alle aktører som mottar masser har de samme vilkårene. De mener at definisjonen bør stå uendret inntil videre.

§ 9-3 bokstav l:

NGI foreslår å endre ordlyden av definisjonen av sivevann for å gjøre den mer presis. De foreslår følgende: "*enhver væske som ~~filtreres~~ **perkolerer** gjennom det deponerte avfallet og som slippes ut fra et deponi eller blir ~~liggende~~ **værende** i det.*"

§ 9-3 bokstav n:

Samfunnsbedriftene foreslår en omformulering av definisjonen av avfallsprodusent for å gjøre formuleringen tydeligere. De foreslår følgende: "*For innsamlet husholdningsavfall som leveres til deponi skal kommunen regnes som avfallsprodusent*".

§ 9-3 bokstav p:

Statsforvalteren i Oslo og Viken, Vestland, Agder og Nordland mener at Miljødirektoratet bør være myndighet for bedriftsinterne deponier når den primære virksomheten faller innenfor Miljødirektoratets myndighetsområde, uavhengig av om virksomheten har en tillatelse eller ikke. De påpeker at statsforvalterne har lite kunnskap om bransjer som ikke er delegert til dem. Ragn Sells støtter forslaget om en presisering av myndighetsfordelingen, men mener man heller bør henvise til deponikategori-nummer heller enn avfallstype i definisjonen. De påpeker at kategori 2 deponier også kan ta imot stabilt, ikke-reaktivt farlig avfall og mener derfor det er viktig å presisere at det er kategori 1 deponiene Miljødirektoratet er myndighet for. De foreslår følgende omformulering: "*Miljødirektoratet er myndighet for kategori 1 deponier, jf. § 9-5 a*"

§ 9-3 bokstav q:

Ragn Sells mener forslaget om å definere begrepet "sluttbehandling" bør ligge inntil videre. De ser denne endringen i sammenheng med endringen i § 9-3 bokstav h) der det foreslås å endre definisjonen av deponi. De mener man bør ha en alternativ regulering til byggeprosjekter/gjenvinningsprosjekter på plass før man vedtar at avfallsforskriften kapittel 9 ikke skal gjelde for denne typen prosjekter.

§ 9-3 bokstav r:

Ragn Sells mener at forslaget til definisjon av gjenvinning er for vag og ikke skiller mellom de ulike metodene og utfall innen ombruk og gjenvinning. De foreslår at definisjonen av gjenvinning justeres, og at ombruk blir definert i regelverket.

Elin Hilde har gitt innspill til justert formulering av definisjonen: *"tiltak der hovedresultatet er at avfall kommer til nytte ved å erstatte materialer som ellers ville ha blitt brukt, medregnet tiltak der avfall forberedes til slik bruk."* Hun mener dette er en språklig tydeligere og mer korrekt formulering enn den som er foreslått.

§ 9-3 bokstav t:

Statsforvalteren i Agder mener det bør klargjøres hva "stabilt" faktisk innebærer eller at det blir gitt veiledning på dette før forskriften trer i kraft.

NGI foreslår en justert formulering av definisjonen av stabilt, ikke-reaktivt farlig avfall: *"farlig avfall som er stabilt og har et utlekkingspotensiale som **oppfyller kriteriene gitt i vedlegg II punkt 2.3 og har et utlekkingspotensiale som ikke vil forverres på lang sikt under normale deponiforhold eller ved forutsigbare ulykker.**"* De mener at det med den foreslåtte ordlyden er mulig å tolke definisjonen slik at avfall som har et utlekkingspotensial som overskrider kriteriene gitt i vedlegg II punkt 2.3.1 likevel vil kunne kategoriseres som stabilt, ikke-reaktivt farlig avfall så lenge utlekkingspotensialet ikke forverres over tid.

Ragn Sells foreslår også å henvise til kriteriene for stabilt, ikke-reaktivt farlig avfall i vedlegg II, punkt 2.3.1 og 2.3.2.

§ 9-3 bokstav u:

Statsforvalteren i Oslo og Viken og Vestland stiller spørsmål ved om det er behov for begrepet "lett forurensede masser" i forskriften. De mener dette begrepet skaper forvirring. De foreslår også å vise til vedlegg II punkt 2.1.2 i tillegg til 2.1.1 i definisjonen. Ragn Sells foreslår også å vise til vedlegg II punkt 2.1.2 i definisjonen.

NGI foreslår at begrepet "lett forurensede masser" fjernes fra forskriften. De mener det er mye forvirring rundt dette begrepet og de frykter at denne definisjonen vil øke forvirringen ytterligere. De mener at en mulig konsekvens av endringen vil være at enda mer "lett forurensede masser" vil bli levert til deponi for ordinært avfall for å omgå krav til utlekkings tester.

2.2 Miljødirektoratets vurdering

§ 9-3 bokstav h:

Miljødirektoratet ønsker å presisere definisjonen av deponi for å fremheve at deponiregelverket gjelder for deponianlegg. Denne presiseringen må sees i sammenheng med forslaget om å endre ordlyden i § 9-2 andre ledd. Som nevnt ovenfor følger det av § 9-2 andre ledd at deponiregelverket også gjelder for anlegg der det lagres avfall dersom lagringstiden er mer enn ett år før avfallet går til sluttbehandling eller mer enn tre år før avfallet går til gjenvinning eller behandling.

Vi viser til nærmere beskrivelse av begrepet anlegg i vår vurdering av høringsinnspillene til § 9-2 andre ledd lenger opp i dokumentet.

Når det gjelder Lindums forslag til deponidefinisjon, merker vi oss at "sluttbehandling" utelates. Dette er etter vår vurdering ikke i tråd med EUs direktiv 1999/31/EF om deponering av avfall. Se nærmere forklaring i neste avsnitt. Utover dette innebærer forslaget så vidt vi kan se ikke at forskriften omfatter andre anlegg enn etter vårt forslag. Hvorvidt lagerplasser omfattes av forskriften gjennom § 9-2 andre ledd slik vi foreslår, eller gjennom deponidefinisjonen slik Lindum foreslår, har ikke betydning for forskriftens faktiske virkeområde.

Vi er ikke enig i at avfallsforskriften kapittel 9 både bør gjelde anlegg for sluttbehandling og anlegg for gjenvinning. Deponidirektivet skal i henhold til artikkel 3 nr. 1 gjelde for deponi slik det er definert i artikkel 2 bokstav g. Deponi defineres som "*waste disposal site for the deposit of the waste onto or into land (i.e. underground)(...)*". "Disposal" defineres i avfallsrammedirektivet (direktiv (EU) 2008/98) artikkel 3 nr. 19 som et motstykke til "recovery" ved at det omfatter "*any operation which is not recovery*". I avfallsforskriften er "disposal" stort sett oversatt til sluttbehandling.

Dagens avfallsforskrift kapittel 9 gjelder for "deponi" og gitte lagerplasser, jf. § 9-2 første og andre ledd. "Deponi" defineres som et permanent disponeringssted for avfall "ved deponering", jf. § 9-3 bokstav h. "Deponering" er sluttbehandling, jf. definisjonen av sluttbehandling i § 9-3 bokstav q. Vårt forslag om å definere deponi som et anlegg "for sluttbehandling" innebærer derfor kun en klargjøring av hvilke anlegg forskriften gjelder for.

Prosjekter som innebærer at avfallet gjennomgår gjenvinning, omfattes ikke av gjeldende avfallsforskrift kapittel 9 og foreslås heller ikke omfattet. Vi påpeker at dette forutsetter at håndteringen oppfyller definisjonen av gjenvinning i forurensningsloven § 27a siste ledd: "*Med gjenvinning menes ethvert tiltak der hovedresultatet er at avfall kommer til nytte ved å erstatte materialer som ellers ville blitt brukt, eller at avfall har blitt forberedt til dette.*" For at tiltaket skal anses som gjenvinning må hovedresultatet være at bruken av avfallet erstatter bruken av andre materialer som ellers ville blitt benyttet til et bestemt formål. For at avfallet skal "erstatte" andre materialer, er det relevant å se hen til om tiltaket er planlagt gjennomført uavhengig av tilgangen på avfallet, om mengden avfall som brukes står i forhold til behovet og om avfallet har egenskaper som gjør det egnet til formålet. For gjenvinningsprosjekter kan det være krav om tillatelse etter forurensningsloven § 11 dersom avfallshåndteringen kan medføre forurensning utover forurensning nevnt i § 8. Vi ser at det kan være behov for både generell og konkret veiledning når det gjelder tillatelser til for eksempel utfyllingsprosjekter.

Miljødirektoratet anbefaler ingen endring i bestemmelsen.

§ 9-3 bokstav l:

Miljødirektoratet mener begrepet "perkolerer" er lite allment kjent og kan gjøre det vanskelig å forstå bestemmelsen. Vi har forståelse for at det er et mer presist begrep som bedre beskriver prosessene som pågår i et deponi, men vi mener hensynet til at leseren enkelt skal forstå teksten veier tyngre i dette tilfellet og foreslår derfor å ikke endre dette begrepet. NGI foreslår også å bytte ut "liggende" med "værende". Vi mener at det har liten praktisk betydning hvilke av disse begrepene man bruker i denne sammenhengen og foreslår å ikke endre bestemmelsen på dette punktet.

Miljødirektoratet anbefaler ingen endring i bestemmelsen.

§ 9-3 bokstav n:

Vi vurderer at vårt forslag til ordlyd er tilstrekkelig klar og anbefaler ingen endring i bestemmelsen.

§ 9-3 bokstav p:

Den foreslåtte endringen i ordlyden er kun ment å presisere hva som allerede er dagens forståelse og praksis av reglene om myndighet for deponier, og innebærer altså ingen endringer i den eksisterende myndighetsfordelingen. For nærmere beskrivelse av våre vurderinger viser vi til side 6 i høringsnotatet.

Ragn Sells foreslår en justering av ordlyden. Miljødirektoratet mener dette er en god tydeliggjøring å vise til § 9-5 bokstav a i bestemmelsen, men for å ikke innføre et nytt begrep mener vi det er bedre å beholde begrepet "farlig avfall" heller enn å endre til "kategori 1 deponier". Vi foreslår derfor en omformulering av ordlyden som vist under.

Forslag til endring av § 9-3 bokstav p er:

1. Miljødirektoratet er myndighet for deponier for farlig avfall, jf. § 9-5 bokstav a

§ 9-3 bokstav q:

Definisjonen er i tråd med rammedirektivet for avfall og det endrede deponidirektivet henviser til at denne definisjonen også gjelder for deponiregelverket. Vi viser også til våre vurderinger på side 6 i høringsnotatet.

Vi anbefaler ingen endring i bestemmelsen.

§ 9-3 bokstav r:

Forslaget til definisjon av gjenvinning er i tråd med definisjonen i forurensningsloven § 27a siste ledd. Definisjonen i forurensningsloven tar utgangspunkt i definisjonen av "recovery" i rammedirektivet om avfall artikkel 3 nr. 15, og det endrede deponidirektivet henviser til at denne definisjonen i rammedirektivet også gjelder for deponiregelverket.

Vi anbefaler ingen endring i bestemmelsen.

§ 9-3 bokstav t:

Miljødirektoratet mener at det ikke er hensiktsmessig å henvise til vedlegg II punkt 2.3 i definisjonen fordi punkt 2.3 kun har grenseverdier for uorganiske parametere. For stabilt, ikke-reaktivt farlig avfall som også inneholder organiske komponenter må det gjøres vurderinger av disse komponentene i tillegg, og det er ikke dekket av punkt 2.3. Vi mener derfor det er misvisende å vise til vedlegg II punkt 2.3 i denne sammenhengen.

Vi anbefaler ingen endring i bestemmelsen.

§ 9-3 bokstav u:

Miljødirektoratet mener det er hensiktsmessig å presisere i § 9-5 bokstav c at lett forurensede masser kan deponeres på kategori 3 deponier, og det er dermed behov for å ha med en egen definisjon av begrepet "lett forurensede masser". Definisjonen av begrepet henger også sammen med presiseringen som er gjort i § 9-5.

Vi støtter imidlertid forslaget fra Statsforvalteren i Oslo og Viken og Ragn Sells om å vise til både punkt 2.1.1 om grenseverdier for utlekkingspotensial og punkt 2.1.2 om grenseverdier for totalinnhold av organiske parametere i vedlegg II i definisjonen. Både grenseverdiene i 2.1.1 og 2.1.2 må være oppfylt for at avfall kan kategoriseres som "lett forurensede masser" og deponeres på

deponi for inert avfall. Vi mener det er en feil at dette ikke var tatt med i det opprinnelige forslaget. Vi foreslår derfor en omformulering av ordlyden som vist under.

Forslag til endring av § 9-3 bokstav u) er:

u) *lett forurensede masser: masser som oppfyller utlekkingskriteriene i vedlegg II tabell 2.1.1 og 2.1.2*

3 Forbud mot deponering av visse avfallstyper (§ 9-4)

3.1 Høringsinstansenes innspill

§ 9-4 bokstav h:

Statsforvalteren i Oslo og Viken, Vestland, Agder og Nordland påpeker at det er behov for klargjøring og veiledning knyttet til hva forbudet omfatter og hvilke vurderinger som skal legges til grunn når man vurderer unntaksmuligheten. Behovet for veiledning er også trukket fram i flere av de andre høringsinstansene. Det er også pekt på at det er viktig at veiledningen blir oppdatert før de foreslåtte endringene trer i kraft.

Lindum foreslår i sitt innspill et forslag til justert formulering: "*Forbudet omfatter ikke avfall fra den påfølgende behandlingen dersom **det ikke finnes en materialgjenvinningsløsning eller en annen gjenvinningsløsning for avfallet**, eller der deponering er den miljømessig beste løsningen for dette avfallet.*" De mener det kan være utfordrende for en avfallsprodusent å finne et nyttig bruksformål eller gjenvinningsløsning for bygningsavfall, selv om avfallet er teknisk og miljømessig egnet til det. De er bekymret for at deponeringsforbudet for separat innsamlet bygningsavfall kan bidra til at slikt avfall f.eks. blir brukt til utfyllingsformål som ikke er gjenvinning. De mener derfor unntaket fra deponeringsforbudet også bør gjelde for tilfeller der det ikke finnes konkrete gjenvinningsløsninger for avfallet og ikke bare der deponering er den miljømessig beste løsningen.

NGI mener at det gjenstår en viktig jobb med å kartlegge hvilke avfallsfraksjoner som vil bli omfattet av dette forbudet. Betong, rene jord- og steinmasser samt bunnaske er trukket fram som eksempler på fraksjoner som i dag i stort omfang deponeres, men som samles inn separat og egner seg for ombruk eller materialgjenvinning. I tillegg trekker de fram at det kan være utfordrende å finne gjenvinningsløsninger i situasjoner med stort masseoverskudd. De mener derfor at forskriften også bør inneholde et unntak fra forbudet om deponering i de tilfeller hvor det ikke finnes gjenvinningsløsninger for avfallet. Avfall Norge trekker fram problemstillingen med masseoverskudd og at forbudet kan gjøre at masser går til utfyllingsformål uten noen form for ressursutnyttelse. De peker også på at masser ikke er drøftet spesielt i høringsbrevet og at de er opptatt av at dette perspektivet tas med i endelig utforming av både regelverk og veiledningsmateriell.

3.2 Miljødirektoratets vurdering

§ 9-4 bokstav h:

Forbudet og unntaksmuligheten er inntatt for å gjennomføre forpliktelser etter deponidirektivet. Forbudet omhandler etter vårt forslag til ordlyd i § 9-4 bokstav h alt "avfall" som er "separat innsamlet" for forberedelse til ombruk eller materialgjenvinning. Vi vurderer at forslaget er i tråd med deponidirektivet artikkel 5 nr. 3 (f). Som nevnt i høringsnotatet, favner forbudet vidt og det er ikke bare kommunalt avfall som omfattes. Dette innebærer at både næringsavfall og husholdningsavfall er omfattet.

Forutsetningen for at forbudet kommer til anvendelse er for det første at avfallet er innsamlet slik det fremgår av definisjonen av separat innsamling: "*innsamling av avfall der en avfallsstrøm holdes*

atskilt etter type og art for å legge forholdene til rette for en særlig behandling". For det andre må avfallet være separat innsamlet "for ombruk og materialgjenvinning". Avfall som ikke er "separat innsamlet", eller eventuelt er separat innsamlet for annen avfallsbehandling enn forberedelse til ombruk eller materialgjenvinning, er ikke omfattet. Vi nevner også at separat innsamling etter vår vurdering både kan skje ved henteordninger og bringeordninger, dvs. ordninger der avfallet henholdsvis hentes hos avfallsbesitter og der avfallsbesitter bringer avfallet til et avfallsmottak eller hentepunkt.

Unntaket fra deponeringsforbudet i andre setning gjelder kun for avfall fra den etterfølgende behandlingen av det separat innsamlede avfallet, og ikke selve avfallsfraksjonen som er separat innsamlet. Deponidirektivet åpner etter vår vurdering ikke for å gjøre unntak utover vårt forslag til ordlyd. Vi anbefaler derfor ikke å utvide unntaksmuligheten slik enkelte høringsinstanser foreslår. Vi ser imidlertid at opprinnelig foreslått ordlyd kan misforstås, og foreslår derfor en mindre presisering for å klargjøre unntaket. Vi foreslår også å endre begrepet "påfølgende" til "etterfølgende", fordi vi vurderer at dette bedre samsvarer med deponidirektivet som bruker begrepet "etterfølgende"/"subsequent"/"etterfølgende".

Vi ser behov for at det utarbeides veiledning knyttet til vurderinger rundt det nye forbudet og unntaksmuligheten. Det er noe Miljødirektoratet vil arbeide med å få på plass, både til statsforvalterne og bransjen. Vi vurderer at det er tilstrekkelig klargjort i forskriften hvilket avfall som omfattes av forbudet. Det er imidlertid naturlig å også se på dette i forbindelse med veiledning.

Vi foreslår følgende endring i bestemmelsen:

Forslag til endring av § 9-4 første ledd ny bokstav h er:
*avfall som er separat innsamlet for forberedelse til ombruk eller materialgjenvinning. Forbudet omfatter ikke avfall fra den påfølgende **etterfølgende** behandlingen **av det separat innsamlede avfallet** dersom deponering er den miljømessig beste løsningen for dette avfallet.*

4 Kategorier av deponier (§ 9-5)

4.1 Høringsinstansenes syn

§ 9-5 bokstav c:

Lindum og Ragn Sells viser til Miljødirektoratets forslag om å endre betegnelsen på kategori 3 deponier og mener at også betegnelsen på kategori 2 deponier bør endres. De foreslår å fjerne betegnelsen fra alle deponikategoriene eller å endre betegnelsen for kategori 2 deponier til "*deponier for ordinært avfall og stabilt, ikke-reaktivt farlig avfall*". Avfall Norge foreslår også å endre betegnelsen for kategori 2 deponier for å understreke at kategori 2 deponier også kan motta stabilt, ikke-reaktivt farlig avfall innenfor gitte grenseverdier.

4.2 Miljødirektoratets vurdering

§ 9-5 bokstav c:

Miljødirektoratet mener at det kan være misvisende å endre betegnelsen på kategori 2 deponier til "*deponier for ordinært avfall og stabilt, ikke-reaktivt farlig avfall*". Dette er fordi det er noen deponier for ordinært avfall som ikke kan ta imot stabilt, ikke-reaktivt farlig avfall. Vi mener heller ikke at det er hensiktsmessig å fjerne kategorinavnene.

Vi anbefaler ingen endring i bestemmelsen.

5 Søknad om tillatelse (§ 9-8)

5.1 Høringsinstansenes syn

§ 9-8 bokstav i:

Statsforvalteren i Trøndelag foreslår at teksten kan forenkles til "forslag til finansiell sikkerhet, jf. § 9-10 første ledd"

5.2 Miljødirektoratets vurdering

§ 9-8 bokstav i:

Miljødirektoratet vurderer at det ikke er hensiktsmessig å endre bestemmelsen da den er direkte oversatt fra EUs deponidirektiv. I tillegg er samme ordlyd brukt i forskriftens § 9-10 og vi mener derfor ordlyden bør stå uendret for å unngå eventuelle misforståelser.

Vi anbefaler ingen endring i bestemmelsen.

6 Øvrige innspill og endringer

Vi har også foreslått enkelte rettelser av skrivefeil og tegnsetting i forslaget til endringsforskrift som ikke er av betydning for innholdet i reguleringen. Disse endringene er ikke videre omtalt.